

dwóch lub większej liczby kart zaopatrzenia są określone w § 6 ust. 1 pkt 3.

2. Terenowe organy administracji państwowej wydając karty zaopatrzenia rozstrzygają wątpliwości w sprawie uprawnień do otrzymania danego rodzaju karty zaopatrzenia.

3. Wojewodowie, prezydenci i naczelnicy miast lub gmin, a w miastach podzielonych na dzielnice naczelnicy dzielnic mogą przyznać niektórym osobom uprawnienie do otrzymania:

- 1) karty zaopatrzenia w wypadkach szczególnie uzasadnionych względami społecznymi, jeżeli osobom tym nie przysługują takie uprawnienia z innego tytułu, albo
- 2) duplikatu karty zaopatrzenia, która uległa utracie lub zniszczeniu na skutek zdarzeń losowych (powódź, pożar, katastrofa, napad rabunkowy, kradzież z włamaniem), w razie potwierdzenia tych faktów przez organ Milicji Obywatelskiej lub inny właściwy organ.

4. W razie wątpliwości, jaki rodzaj karty zaopatrzenia może otrzymać osoba uprawniona, zakład pracy (organ wydający) może żądać od tej osoby zaświadczenia o wielkości posiadanego gospodarstwa rolnego albo stwierdzenia, że nie otrzymała karty zaopatrzenia z tytułu zatrudnienia w innym zakładzie pracy lub jako członek rodziny osoby zatrudnionej.

5. W razie nieprzestrzegania przepisów obowiązujących przy wydawaniu kart zaopatrzenia, dopuszczenia do ich zniszczenia, zagubienia, podwójnego wydania lub pobrania stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o zwalczaniu spekulacji (Dz. U. z 1982 r. Nr 36, poz. 243).

§ 9. 1. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług do doraźnego podwyższania norm zaopatrzenia oraz do zmiany zamiennika za mięso i jego przetwory.

2. Podwyższone normy i zmieniony zamiennik, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Prezydium Rządu.

§ 10. Przedsiębiorstwa będące producentami towarów podlegających reglamentowanej sprzedaży są obowiązane realizować rozdzielniki dostaw tych towarów ustalone przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 11. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług określi tryb wydawania kart zaopatrzenia oraz zasady rozdziału towarów reglamentowanych.

2. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa będące dostawcami towarów reglamentowanych oraz prezesi zarządów centralnych związków spółdzielczych, w których są zrzeszone organizacje spółdzielcze będące dostawcami towarów reglamentowanych, w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług, określają szczegółowe zasady, tryb produkcji i zasady dostaw asortymentowych towarów reglamentowanych.

3. Ministrowie oraz prezesi zarządów centralnych związków spółdzielczych, w których są zrzeszone spółdzielnie oraz występują sklepy fabryczne prowadzące działalność handlową, określają szczegółowy tryb sprzedaży oraz zasady rozliczeń sklepów ze sprzedaży towarów reglamentowanych.

4. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych zapewnią środki i warunki do wprowadzenia i funkcjonowania systemu sprzedaży reglamentowanej, z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 1—3.

§ 12. 1. Traci moc uchwała nr 265 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1982 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów (Monitor Polski z 1982 r. Nr 33, poz. 291 i z 1983 r. Nr 15, poz. 86).

2. Utrzymuje się w mocy przepisy wydane na podstawie § 6 ust. 2 uchwały wymienionej w ust. 1 do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej uchwały.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

251

UCHWAŁA Nr 190 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

w sprawie ustanowienia odznaki honorowej „Odznaka Mistrza”.

W celu uznania wzorowej pracy mistrza Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę honorową „Odznaka Mistrza”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem zawodowym i może być nadawana pracownikom zatrudnionym w państwowych zakładach pracy na stanowiskach mi-

strzów (majstrów) i starszych mistrzów (starszych majstrów) oraz na stanowiskach równorzędnych, określonych przez właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych), za szczególne zasługi i osiągnięcia w pracy oraz we współuczestnictwie w wychowaniu młodych kadr.

§ 3. 1. Odznaka ma kształt sześcioboku foremnego o średnicy 25 mm. Wykonana jest z metalu koloru złotego. Na licowej stronie jest umieszczone koło zębate

emaliowane koloru czarnego. W środku koła na tle emaliowanym koloru białego są umieszczone kontury stylizowanego wizerunku zakładu pracy, wykonane w kolorze czarnym. Wokół koła na tle emaliowanym koloru czerwonego jest umieszczony napis u góry „odznaka”, u dołu „mistrza”. Brzegi sześcioboku oraz napis są koloru złotego. Na odwrotnej stronie odznaki jest umieszczona zakrętka lub zapięcie agrafkowe.

2. Wzór odznaki określa załącznik do uchwały.

§ 4. Odznaka może być nadana pracownikowi, który przepracował 10 lat w uspołecznionych zakładach pracy na stanowiskach określonych w § 2.

§ 5. Odznakę nadaje minister (kierownik urzędu centralnego) lub terenowy organ administracji państwowej będący organem założycielskim zakładu pracy zatrudniającego wyróżnianą osobę.

§ 6. 1. Wniosek o nadanie odznaki przedstawia kierownik zakładu pracy w porozumieniu z zakładową organizacją partyjną, związkową, radą pracowniczą oraz z zakładową organizacją młodzieżową.

2. Wniosek o nadanie odznaki powinien zawierać uzasadnienie, przedstawiające charakterystykę pracy zawodowej i postawy społecznej osoby, która ma być wyróżniona.

§ 7. Osobie wyróżnionej wręcza się wraz z odznaką legitymację stwierdzającą nadanie odznaki.

§ 8. Odznakę wręcza się uroczystie.

§ 9. Odznakę wręcza organ, który ją nadał, lub osoba przez niego upoważniona.

§ 10. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

§ 11. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania osoby wyróżnionej na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

2. Odznaki może pozbawić organ, który ją nadał, w razie stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło na skutek wprowadzenia w błąd.

§ 12. 1. Organy nadające odznaki prowadzą ewidencję osób wyróżnionych odznaką.

2. Fakt nadania, utraty lub pozbawienia odznaki odnotowuje się w aktach osobowych pracownika.

§ 13. W razie zgubienia, zniszczenia albo kradzieży odznaki lub legitymacji stwierdzającej jej nadanie wydaje się nową odznakę lub duplikat legitymacji.

§ 14. Koszty związane z nadawaniem odznaki są pokrywane ze środków budżetu centralnego, w części dotyczącej właściwych ministerstw (urzędów centralnych), lub ze środków budżetów terenowych organów administracji państwowej będących organami założycielskimi przedsiębiorstw zatrudniających wyróżniane osoby.

§ 15. 1. Kierownik zakładu pracy może przyznać wyróżnionej osobie nagrodę pieniężną.

2. Nagroda może być przyznana na wniosek samorządu załogi z posiadanych przez zakład pracy środków na wynagrodzenia.

§ 16. W załączniku do uchwały nr 258 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1982 r. w sprawie wzorcowego statusu mistrza w państwowym zakładzie pracy (Monitor Polski Nr 32, poz. 277) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Mistrzowie otrzymują za dziesięcioletnią wzorową pracę na stanowiskach mistrzów specjalne wyróżnienie w postaci odznaki honorowej „Odznaka Mistrza.”

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Załącznik do uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. (poz. 251)

WZÓR ODZNAKI HONOROWEJ „ODZNAKA MISTRZA”

